

Gyerekek közötti társas kapcsolat

Óvodáskort megelőzően a gyerekek már hosszabb - rövidebb ideig foglalkoznak egymással, de hosszabb közös tevékenység csak játékszer miatt alakulhat ki. Eleinte a játék teremti meg a kapcsolatfelvétel alapját. Kétéves kor tájékán jelennek meg az együttmozgások, egy harmadik fél bekapcsolódása még zavart okoz. Az egymással való játéknak is vannak szakaszai a csoporton belül:

1. Magányos játék: a gyerek a többiektől függetlenül egyedül játszik, nem avatkozik be a többiek játékába - jellemző ez az első hetekre, a beszoktatás időszakára, illetve arra az időszakra, amikor a kicsi már túljutott az elválás fölött érzett fájdalmán, és figyelmét egyre jobban lekötik és elterelik az újonnan megismert játékok, néhány hétig tart az „újdonság varázsa”
2. Bámészkodó játék: a gyerek a többiek játékát figyeli, de nem vesz részt a közös játéktevékenységben, esetleg egyedül leutánozza a többiek játékát - miután megismerkedett a legtöbb játékkal a csoportban, a legtöbb kisgyermek figyelme elkezd a társak felé fordulni, de még nem képes arra, hogy be is kapcsolódjon mások tevékenységébe, esetleg otthon visszaismétli, eljátssza, amit látott, és tetszett neki
3. Parallel játék: a gyerekek ugyanazzal a játékkal játszanak, de egymástól függetlenül, egymás mellett és nem egymással játszanak - két és három éves kor között ez a legjellemzőbb, a nevelési év vége felé alakulnak kisebb „társaságok”, két, maximum három kisgyermek játszik, tevékenykedik együtt
4. Asszociatív játék: a gyerekek megbeszélik, mit tegyenek, játékot adnak oda egymásnak és kérnek el, de magukban, közös cél nélkül játszanak - három éves kor, a nevelési év vége felé jellemző
5. Kooperatív játék: együtt játsszák a játékot, a szerepeket és a tennivalókat felosztják, kitűzik a közös célt - ez már inkább az óvodás korú gyermekekre, és az óvodai csoportban jellemző